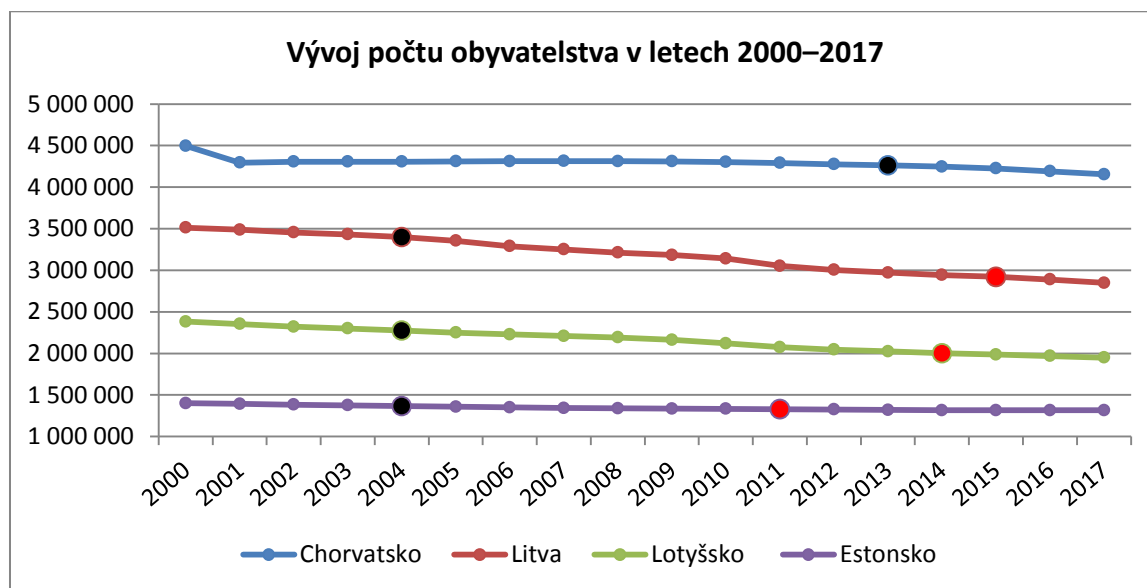

Vývoj počtu obyvatel a emigrace aktivního obyvatelstva v Pobaltí a Chorvatsku

Mezinárodní migrace se od počátku 21. století stala celosvětovým fenoménem. Počet ekonomických i neekonomických migrantů v posledních letech vzrůstá.

V roce 2004 došlo k rozšíření EU o největší počet států. Celkem se jednalo o osm zemí střední a východní Evropy – Česká republika, Estonsko, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Polsko, Slovensko a Slovinsko. Toto rozšíření vyvolalo značné obavy ze strany původních členských států (EU15). Jedním z hlavních důvodů obav byla otázka výše vynaložených nákladů k vyrovnání ekonomické úrovně nových členských států s původními. Dále se jednalo o obavy spojené s příchodem masivní migrační vlny v rámci volného pohybu osob. Docházelo k postupnému uzavírání pracovního trhu (byla zavedena tzv. přechodná období proti přílivu migrantů).

Přes aplikaci uvedených přechodných opatření okamžitě po vstupu do EU došlo ke zvýšené emigraci obyvatel z Pobaltí. Litva spolu s Lotyšskem se v jejím důsledku pomalu vylidňují. Důvodem je nízká porodnost, odchod části ruských obyvatel do Ruska, upadající venkov a emigrace obyvatel za prací mimo zemi.

* ● vstup států do EU, ● vstup států do eurozóny
Zdroj: Eurostat

Litva

V únoru 2012 žilo v zemi ještě 3,2 milionu obyvatel. Především v důsledku emigrace za prací do zemí Evropské unie však do srpna 2017 poklesl počet obyvatel na současných 2,82 milionu.

Lotyšsko

Počet obyvatel v roce 2016 činil 1,96 milionu. Příznačná je velmi nízká porodnost (1,17 dítěte na matku v roce 2010) a z toho vyplývající rychlý úbytek obyvatelstva. Mezi lety 1989 a 2011 se počet obyvatel snížil o 600 tisíc (22,5 %). Na tomto poklesu obyvatelstva se výrazně projevuje také emigrace, přičemž mezi její nejvýznamnější cíle patří Irsko (48 031 Lotyšů k roku 2011) a Velká Británie (39 000 Lotyšů k roku 2011).

Estonsko

Estonská populace od roku 1990, kdy dosáhla počtu 1,57 milionu, klesá. Problémem zůstává i vysoká úmrtnost (22 212 lidí v roce 1994), kterou se ale daří postupně snižovat (15 244 v roce 2011). Počet obyvatel klesl v roce 2016 na 1,32 milionu.

Chorvatsko

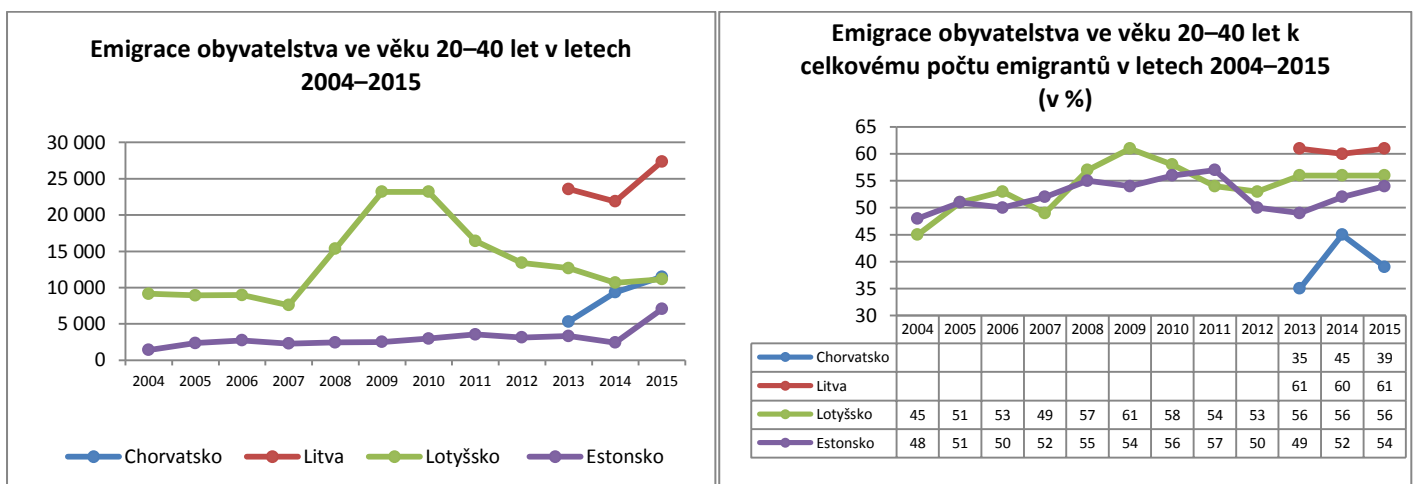
Demografické trendy v Chorvatsku jsou dlouhodobě negativní. Země zaznamenává **dlouhodobý odliv obyvatelstva**. V letech 2011 a 2012 dosahovala míra přirozeného úbytku obyvatelstva 2,3 promile ročně a v roce 2013 **po vstupu do EU se tento pohyb zrychlil na 2,5 promile ročně**. Každý rok klesá v důsledku negativního přírůstku obyvatelstva populace o cca 10 tisíc lidí. Tento negativní jev je také způsoben **ekonomicky motivovanou emigrací**.

Pobaltské státy se potýkají s nedostatkem pracovních sil, které se přesunuly za prací do zahraničí. Odchod obyvatelstva v aktivním věku je **hrozbou pro udržitelnost ekonomického rozvoje a sociálních systémů**. V Pobaltí má demografický propad vliv mimo jiné i na obranu, kdy hrozí **nedostatek lidí pro schopných služby v armádě**.

Značný impulz pro emigraci znamenal rok 2004, kdy pobaltské státy vstoupily do EU. V roce 2010, kdy Lotyšsko i Litva zažily velký ekonomický propad, se **počet emigrantů prudce navýšil**. Problémem je, že většina emigrantů jsou lidé do 35 let. **Emigrace z Litvy je nejrychlejší ze všech zemí v EU**. Od vstupu do EU v roce 2004 poklesl počet obyvatel v zemi o cca 16 %.

Podle Evropské komise **od roku 2007 Lotyšsko a Litva přišly o 6 až 9 % mladých a vzdělaných odborníků**, přičemž většina z nich se nevrací zpátky. Např. počet litevských obyvatel v produktivním věku se v průměru snižuje o 2 % ročně, což spolu s vysokou emigrací vytváří nedostatek pracovních sil.

Úroveň **emigrace v posledních dvou letech zesiluje jak z Pobaltí, tak i z Chorvatska**. Pobaltí vykazuje zejména ve skupině věkové kategorie **20–40 let úroveň podílu na celkovém počtu emigrantů nad 50 %**.

Zdroj: Eurostat